DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1937 r.

Nr 21

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

713

USTAWA

z dnia 7 sierpnia 1937 r.

o rozciągnięciu na górnośląską część województwa śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne.

Art. 1. (1) Rozciąga się na obszar górnośląskiej części województwa śląskiego moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 658) wraz z późniejszymi zmianami.

(2) Skreśla się w art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, wymienionego w ust. (1), wyrazy: „i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 sierpnia 1937 r. Nr 60, poz. 472).

714

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 lipca 1937 r.

o zmianie wynagrodzenia za używanie w podróżach służbowych własnych samochodów.

Na podstawie postanowień § 16 ust. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 320) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 1 ust. 1 pkt. b zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1936 r. (Dz. Urz. Min Skarbu z r. 1937 Nr 1, poz. 14) w sprawie wynagrodzenia za używanie w podróżach służbowych własnych samochodów otrzymuje następujące brzmienie:

„b) rowerem z silnikiem do 100 cm^3—10 groszy
motocyklem bez wózka —15 „
motocyklem z wózkiem —20 „ "

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

715

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 4 sierpnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykazie instytucyj, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz bekonów i innych przetworów mięsnych oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tych zaświadczeń.

W myśl § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873), podaję do ogólnej wiadomości co następuje:

I. Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz bekonów, peklowanych: szynek i przetworów mięsnych, szynek wędzonych, również w opakowaniu hermetycznym, przetworów mięsnych: wędzonych, suszonych lub konserwowanych, również w puszkach, słoniny solonej lub wędzonej i smalcu, wymienione w uwadze 2 do grupy III taryfy celnej wywozowej, zawartej w załączniku do powołanego rozporządzenia z dnia 23 października 1934 r., będą wydawane za pośrednictwem „Polskiego Związku Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych" w Warszawie, a jeśli chodzi o zaświadczenia na

wolny od cła wywóz bekonów i szynek wyprodukowanych na terenie W. M. Gdańska — również za pośrednictwem „Exportverband Danziger Bacon und Fleischwaren Fabriken" w Gdańsku

II. Polski Związek Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych, a jeśli chodzi o wywóz bekonów i szynek wyprodukowanych na terenie W. M. Gdańska, również Exportverband Danziger Bacon und Fleischwaren Fabriken, będą wydawały zaświadczenia na wolny od cła wywóz towarów, wymienionych w ust. I, eksporterom, którzy wykażą, że zgłoszone do wywozu towary odpowiadają warunkom, ustalonym przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Warunki te będą podawane do wiadomości zainteresowanych za pośrednictwem Polskiego Związku Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych oraz Exportverband Danziger Bacon und Fleischwaren Fabriken.

III. Na pokrycie kosztów manipulacyjnych, związanych z wydawaniem zaświadczeń, Polski Związek Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych może pobierać od eksporterów korzystających z tych zaświadczeń opłaty.

Wysokość opłat ustala Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i podaje do wiadomości zainteresowanych za pośrednictwem Polskiego Związku Eksporterów Bekonu i Artykułów Zwierzęcych.

Za Ministra Przemysłu i Handlu:

(—) *Adam Rose*,
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 12 sierpnia 1937 r. Nr 183, poz. 302).

716

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 sierpnia 1937 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), zostały w drodze losowania, w okresie czasu od 1 do 29 lipca 1937 r., umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr Nr	data wylosow.	Nr Nr	data wylosow.
139	15.VII.1937 r.	19595	8.VII.1937 r.
989	15. „ „	20545	29. „ „
1347	22. „ „	20655	1. „ „
1909	29. „ „	20766	29. „ „
2041	1. „ „	22360	1. „ „
2516	15. „ „	27102	22. „ „
2541	1. „ „	28009	22. „ „
5367	8. „ „	28131	15. „ „
7649	29. „ „	28285	1. „ „
8242	8. „ „	30241	22. „ „
8502	1. „ „	31795	15. „ „
8893	1. „ „	32820	22. „ „
9925	8. „ „	34812	29. „ „
10464	15. „ „	38611	8. „ „
10795	29. „ „	38637	8. „ „
13109	8. „ „	38849	15. „ „
17084	22. „ „	39699	29. „ „
19080	22. „ „		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 9 sierpnia 1937 r. Nr 180, poz. 297).

717

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 sierpnia 1937 r.

L. D. III. 10725/4/37

w sprawie podatku od zapalniczek ze złota i srebra.

Do

wszystkich izb skarbowych oraz kas urzędów skarbowych.

W ślad zarządzenia z dnia 24.VI. b. r. Nr D. III. 3162/4/37 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że do opłat monopolowych od zapalniczek zwykłych żadnych dodatków nie pobiera się. Natomiast do podatku od zapalniczek ze złota i srebra należy pobierać 10% dodatek w myśl art 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku od opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr 22, p. 127) oraz 15% dodatek samorządowy w myśl art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 62 z 1936 r. poz. 454). Na dodatki te kasa sporządza osobne noty kasowe na ogólnych zasadach (w ogólnych sumach z końcem dnia), w wykazie zaś, którego wzór załączono

do powołanego na wstępie zarządzenia należy będące w mowie dodatki zapisywać we właściwej przedziałce w kwotach łącznych (wraz z podatkiem).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

718

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 sierpnia 1937 r.

L. D. III. 10306/4/37

w sprawie konwersji pożyczek państwowych.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W ślad zarządzenia z dnia 19 czerwca 1936 r. L. D. III. 6295/4/36, oraz w związku z ukończeniem Konwersji państwowych pożyczek wewnętrznych, na 4% Pożyczkę Konsolidacyjną Ministerstwo Skarbu zarządza przeprowadzić z urzędu konwersję tych obligacyj, które są przechowywane w poszczególnych kasach Urzędów Skarbowych do dyspozycji właściwych władz i urzędów tytułem kaucyj i wadiów.

Fakt dokonania konwersji obligacyj pozostających w depozycie tytułem kaucyj i wadiów należy, w miarę wolnego miejsca, uwidocznić w księdze papierów wartościowych przez skreślenie nazwy poprzednich walorów i wpisanie obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, względnie przez wypisanie walorów podlegających konwersji na rozchód i wpisanie obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej do księgi papierów wartościowych pod nazwą pozycję przychodową.

Kupony od obligacyj państwowych pożyczek wewnętrznych podlegających konwersji, których termin płatności już zapadł należy przechowywać nadal łącznie z uzyskanymi z konwersji obligacjami 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, po uprzednim odnotowaniu ilości i wartości tych kuponów w księdze papierów wartościowych.

Obligacje omawianych pożyczek (również obligacje Pożyczki Narodowej) przepadłe definitywnie na rzecz Skarbu Państwa względnie stanowiące własność Skarbu Państwa z innych tytułów, należy skonwertować na 4% Pożyczkę Konsolidacyjną, która podlega wysłaniu do kasy 1 Urzędu Skarbowego w Warszawie.

Zarazem nawiązując do treści zarządzenia z dnia 5 sierpnia 1936 r. L. D. III. 11941/36 w sprawie postępowania z obligacjami pżyczek państwwych, które zostały zastrzeżone przez właściwe organy sądowo-śledcze lub policyjne, Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Kasy Urzędów Skarbowych posiadające omawiane zastrzeżone obligacje pożyczek państwowych wydzielą z posiadanego zapasu odpowiednią ilość obligacyj 4% Pożyczki Konsolidacyjnej oraz złożą je do depozytu Izby Skarbowej. Obligacje tej ostatniej pożyczki, są przeznaczone do konwersji pożyczek zastrzeżonych, która ma być dokonywana zgodnie z dalszymi zarządzeniami władz, które zastrzeżenia poczyniły.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

719

OKÓLNIK C. 59 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 lipca 1937 r.

L. D.IV.17624/2/37

w sprawie zmiany okólnika L. D. IV. 2370/2/37 z dnia 30 stycznia 1937 r. o wykorzystywaniu zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, dotyczących stosowania zniżonych stawek celnych taryfowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

W okólniku z dnia 30 stycznia 1937 r. L. D. IV. 2370/2/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 5, poz. 141 z 1937 r.) w sprawie częściowego wykorzystywania zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, dotyczących stosowania zniżonych stawek celnych taryfowych, w ustępie drugim i czwartym zamiast słów „przy pięciu zgłoszeniach celnych" wstawia się słowa „przy **dwudziestu** zgłoszeniach celnych".

Jednocześnie uchyla się okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 3 kwietnia 1937 r. L. D. IV. 7449/2/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 9, poz. 301 z 1937 r.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 13 sierpnia 1937 r. Nr 184, poz. 303).

720

OKÓLNIK C 62 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 sierpnia 1937 r.

L. D. IV. 13909/3/37

w sprawie zniesienia obowiązku przedkładania świadectw rozrachunkowych przy wywozie węgla i koksu.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu na podstawie uchwały Komisji Obrotu Towarowego z dnia 29 lipca 1937 r. zarządza, iż nie należy wymagać przedstawiania świadectw rozrachunkowych przy wywozie węgla i koksu do państw, do których wywóz podlega kontroli specjalnej.

Jednocześnie uchyla się okólnik L. D. IV. 27842/3/36 z dnia 7 grudnia 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 34, poz. 1017).

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Czyżewski*,
Naczelnik Wydziału.

721

OKÓLNIK C 65 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 sierpnia 1937 r.

L. D. IV. 19227/3/37

w sprawie ogólnego pozwolenia na wywóz pszenicy, żyta i produktów ich przemiału oraz na wywóz owsa i otrąb.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1937 r. w sprawie zakazu wywozu pszenicy, żyta, produktów ich przemiału, owsa oraz otrąb (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 451), komunikuje się, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało ogólne pozwolenie na wywóz wymienionych towarów:

a) w małym ruchu granicznym dokonywanym stosownie do umów o ułatwieniach w małym ruchu granicznym,

b) w przesyłkach pocztowych o łącznej wadze jednej przesyłki do 10 kg.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy wywozie pszenicy, żyta, produktów ich przemiału, owsa oraz otrąb nie należy, w powyższych przypadkach, wymagać pozwoleń na wywóz Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przewidzianych w § 2 powołanego na wstępie rozporządzenia.

Ponadto urzędy celne mogą, w myśl § 27 ust. 1-d przepisów wykonawczych do prawa celnego, zwalniać od zakazu wywozu wymienione produkty, wywożone w ruchu podróżnych; zwolnienie to należy stosować do ilości produktów, nieprzekraczającej wagi 10 kg na jednego podróżnego.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Czyżewski*,
Naczelnik Wydziału.

722

OKÓLNIK C 67 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 sierpnia 1937 r.

L. D. IV. 18322/3/37

w sprawie kontroli dewizowej przesyłek z artykułami monopolowymi i akcyzowymi, wysyłanych za granicę lub do obszaru W. M. Gdańska.

Do

Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, do Izby Skarbowej w Grudziądzu oraz do wszystkich Urzędów Celnych, podległych wymienionym Dyrekcjom Ceł.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że urzędy celne i placówki kontroli skarbowej poddają kontroli dewizowej przesyłki, zwłaszcza pocztowe, z artykułami monopolowymi i akcyzowymi, wysyłanymi za granicę i do obszaru W. M. Gdańska pod węzłem opłaty lub podatku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że artykuły monopolowe i akcyzowe, wysyłane za granicę lub do obszaru W. M. Gdańska z uwolnieniem od opłaty monopolowej lub podatku pośredniego, są odprawiane do wywozu przez urzędnika kontroli skarbowej, który sprawdza zawartość przesyłki i jej wagę, przy czym wywóz wspomnianych artykułów odbywa się pod urzędowym zamknięciem i za świadectwami przewozowymi względnie kartą przekazową.

Kontrolę dewizowa tych przesyłek wykonywać będą urzędnicy kontroli skarbowej przy odprawie wywozowej i na dowód przeprowa-

dzenia tej kontroli będą na przesyłkach lub na dokumentach przewozowych względnie deklaracjach wywozowych umieszczane pieczęcie „kontrola dewizowa przeprowadzona". Kontroli dewizowej przy odprawie celnej wywozowej za granicę lub przy odprawie wywozowej do obszaru W. M. Gdańska nie należy zatem przeprowadzać przy przesyłkach na których opakowaniu lub dokumentach przewozowych względnie deklaracjach wywozowych jest umieszczona powyższa pieczątka, wskazująca, że kontrola ta już została przeprowadzona. Ponowną rewizję należy przeprowadzić tylko wówczas, gdyby przesyłka została dostarczona do odprawy wywozowej w naruszonym opakowaniu lub z naruszonym względnie zerwanym zamknięciem urzędowym.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Czyżewski*,
Naczelnik Wydziału.

723

OKÓLNIK C. 69 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 sierpnia 1937 r.

L. D. IV. 19174/1/37

w sprawie rozstrzygania w drugiej instancji spraw dotyczących stosowania ustaw i rozporządzeń o opłatach monopolowych i podatkach pośrednich, rozpatrywanych w pierwszej instancji przez urzędy celne.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Lwowie i Mysłowicach, oraz podległych im urzędów celnych.

W związku z wątpliwościami jednej z Dyrekcyj Ceł co do kwestii jaka władza skarbowa właściwa jest do rozpoznawania środków odwoławczych od decyzji urzędów celnych w sprawach dotyczących stosowania ustaw i rozporządzeń o opłatach monopolowych i podatkach pośrednich, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Do wydawania decyzji w drugiej instancji w sprawie stosowania do towarów sprowadzanych z zagranicy przepisów, dotyczących opłat monopolowych i podatków pośrednich zawsze powołane są Dyrekcje Ceł w tych wypadkach, gdy w pierwszej instancji orzekał Urząd Celny. Skoro bowiem art. 43 ust. 3 prawa celnego przekazuje uprawnienie do wymiaru i poboru podatków pośrednich, opłat monopolowych i innych opłat państwowych lub samorządowych urzędom celnym, kontrolę zaś i nadzór nad tymi urzędami sprawują Dyrekcje Ceł, tym samym uznać należy, iż i środki odwoławcze od orzeczeń tych urzędów winny być rozpatrywane przez władzę bezpośrednio przełożone. Z praktyki wynika że w zażaleniach na stosowanie przepisów, dotyczących podatków pośrednich i opłat monopolowych prawie zawsze chodzi o zmianę stanu faktycznego ustalonego przy rewizji celnej. Ponieważ zaś w myśl powołanego art. 43 prawa celnego, podatki pośrednie i opłaty monopolowe wymierzane są równocześnie z należnościami celnymi na podstawie wyniku rewizji, a do wyniku rewizji należy również ustalanie danych, służących do wymiaru podatków i opłat (§ 25 p. 1 lit. „d" instrukcji manipulacyjnej) zażalenia o których mowa sprowadzają się do zażaleń zmierzających do zmiany ustalonego wyniku rewizji.

Z przytoczonych wyżej względów, dla wnoszenia omawianych zażaleń obowiązuje termin ustalony w prawie celnym, a mianowicie w art. 130 ust. 3.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Czyżewski*,
Naczelnik Wydziału.

724

OKÓLNIK C 70 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 sierpnia 1937 r.

L. D. IV. 15489/3/37

w sprawie postępowania z walorami zatrzymanymi z powodu przestępstwa dewizowego.

Do
Dyrekcji Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, do Izby Skarbowej w Grudziądzu oraz do Urzędów Celnych, podległych wymienionym Dyrekcjom Ceł.

Sumy pieniężne w gotowiźnie, złoto, papiery wartościowe i książeczki oszczędnościowe, będące przedmiotem przestępstwa, a odebrane od obwinionych o przestępstwo dewizowe, mają być przekazywane tej władzy sądowo-śledczej, do której odstawiono obwinionego wraz z doniesieniem. Przesłanie zatrzymanych walorów może być dokonane jednocześnie z odstawieniem obwinionego, albo też oddzielnie.

W razie oddzielnego wysłania walorów, koszty przesyłki powinny być pokryte z dz. 5 § 11 budżetu Ministerstwa Skarbu.

Jednocześnie uchyla się:

1) punkt 3 działu XIII instrukcji Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 18876/3/36 z dnia 8 sierpnia 1936 r. w sprawie wykonywania przez urzędy celne i placówki granicznej kontroli skarbo-

wej przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 680) oraz

2) okólnik L. D. IV. 30779/1/36 z dnia 30 grudnia 1936 r. w sprawie zarachowywania skonfiskowanych walut, złota oraz papierów wartościowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 1 z 1937 r. poz. 24).

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Czyżewski*,
Naczelnik Wydziału.

725

OKÓLNIK C 71 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 sierpnia 1937 r.

L. D. IV. 17845/3/37

w sprawie faktur na zwalniane od cła przedmioty pokazowe i pomoce naukowe.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do okólnika z dnia 27 października 1936 r. L. D. IV. 25857/3/36 (Dzien. Urz. Min. Sk. Nr 31, poz. 927), Ministerstwo Skarbu poleca, ażeby faktury, o których mowa w ustępie przedostatnim powołanego wyżej okólnika, były dołączane do dokumentów odprawy celnej.

Gdyby jednak w pewnych przypadkach strona chciała oryginalną fakturę wycofać z dokumentów odprawy celnej to powinna dostarczyć urzędowi celnemu jej odpis. Urząd Celny powinien w tym przypadku poświadczyć zgodność przedstawionego przez stronę odpisu z oryginałem i dołączyć go do dokumentów odprawy celnej, a oryginalną fakturę wydać stronie.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Czyżewski*.
Naczelnik Wydziału.

726

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 sierpnia 1937 r.

L. D. V. 8114/1/37

w sprawie stosowania instrukcji egzekucyjnej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich Urzędów Skarbowych.

Wobec podnoszonych wątpliwości, czy urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych oraz t. zw. inni wierzyciele skarbowi mają obowiązek doręczania upomnień przed wysłaniem do urzędu skarbowego wniosku egzekucyjnego — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że jak wynika z zarządzenia z dn. 25/6. 1937 r. L. D. V. 6198/1/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 547) pozostawiło Ministerstwo Skarbu tryb urzędowania w zakresie prowadzenia ewidencji tytułów wykonawczych skarbowych (zarówno urzędów skarbowych, jak i innych władz skarbowych podległych Min. Skarbu) na razie w zasadzie bez zmian. Przy tym rejestrację tytułów wykonawczych obcych urzędów skarbowych (rekwizycja) oraz tytułów wykonawczych innych władz skarbowych podległych Ministerstwu Skarbu prowadzić mają na mocy p. 7 i 9 powołanego okólnika Ministerstwa Skarbu działy egzekucyjne urzędów skarbowych.

Pomimo zatem zniesienia dotychczasowych grup I tytułów wykonawczych w działach egzekucyjnych urzędów skarbowych, spoczywa na tych działach przejściowo obowiązek doręczania upomnień dotyczących tytułów wykonawczych wystawianych przez t. zw. inne władze skarbowe (np. urzędy opłat stemplowych, urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, urzędy celne).

za Dyrektora Departamentu:
(—) *K. Kolanowski*,
Naczelnik Wydziału.

727

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 sierpnia 1937 r.

L. D. V. 7933/1/37

w sprawie interpretacji przepisów § 42 lit. f) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580).

W y c i ą g

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 19 maja 1937 r. L. Rej. 4445/35.

. . . .

Kwestię niezbędności przedmiotu do wykonywania zawodu, o czym mowa w § 42 lit. f) rozporządzenia Rady Ministrów z 25 czerwca 1932 r. (poz. 580 Dz. Ust.), należy oceniać nie tylko ze stanowiska interesów wykonującego dany zawód, lecz również ze stanowiska zadań tego zawodu, a zatem także ze stanowiska interesu publicznego. Nie może ulegać wątpliwości, że zbadanie istoty choroby, a tym samym skuteczność leczenia jej, jest we wielu wypadkach uzależniona od badania roentgenologicz-

nego i leczeniem tak promieniami Roetgena, jak lampy kwarcowej. W miejscowościach, w których znajduje się tylko jeden aparat tego rodzaju względnie lampa kwarcowa, należy je uznać za niezbędne, gdyż jasnym jest, że nie we wszystkich wypadkach przewóz chorego do miejscowości innej, nieraz dość odległej, byłby ze względu na stan zdrowia danej osoby możliwy. Należy więc odróżnić miejscowości, w których jest tylko jeden aparat roentgenelogiczny względnie lampa kwarcowa, od miejscowości, w których jest ich więcej. W pierwszym wypadku aparat ten względnie lampa kwarcowa są dla celowego wykonywania zawodu lekarskiego niezbędne.

Skoro zaś w danym wypadku, jak ze znajdującej się w aktach sprawy opinii Izby Lekarskiej we Lwowie z 26 lutego 1935 r. wynika, ze względu na odległość i warunki komunikacyjne od Wareża, miejsca zamieszkania skarżącego, do najbliższego większego ośrodka, zaopatrzonego w aparat roentgenologiczny i lampę kwarcową, wskazanym jest, aby lekarz, ordynujący w Warężu, posiadał te pomcnicze aparaty, — uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny, iż są one dla skarżącego do wykonywania jego zawodu niezbędne.

— — — — — — — — — — — —

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

przesyła się do wiadomości i stosowania.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *K. Kolunowski*,
Naczelnik Wydziału.

728

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 sierpnia 1937 r.

L. D. VI. 6696/1/37

w sprawie trybu postępowania przy udzielaniu zezwoleń na nabywanie soli przemysłowej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W przypadkach zamierzonego odmówienia udzielenia zezwolenia na nabycie soli przemysłowej, wymaganego przepisami rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 maja 1937 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 283) zechcą Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) uzgadniać uprzednio swoje stanowisko z władzami przemysłowymi II instancji.

Ponadto zechcą Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) zwracać się o opinię do tychże władz we wszystkich przypadkach, kiedy zezwolenie na nabycie soli premysłowej miałoby być udzielone dla produkcji wszelkiego rodzaju proszków do prania, mycia, czyszczenia itp., gdyż znaczna ilość tego rodzaju często bezwartościowych artykułów ze szkodą dla interesu publicznego jest wypuszczana na rynek.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Zubrzycki.*

729

OKÓLNIK C 72 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 sierpnia 1937 r.

L. D. IV. 20548/2/37

w sprawie odprawy celnej środków wywołujących szkodliwe skutki dla zdrowia.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 czerwca 1937 r. o uznaniu niektórych substancyj i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 379 z r. 1937). Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej, wyjaśnia, że pozwolenia na przywóz lub wywóz, wydawane przez Ministra Opieki Społecznej i Ministra Skarbu (§ 24 III p. 5 i § 25 p. 5 lit. „a" przepisów wykonawczych do prawa celnego) powinny być przedkładane przez strony wyłącznie przy odprawie celnej artykułów wymienionych w okólnikach Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 30359/2/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 35, poz. 806), L. D. IV. 16674/2/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 658), L. D. IV. 9807/2/37 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr 13, poz. 416) i L. D. IV. 9808/2/37 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr 12, poz. 398) wraz z ewentualnymi późniejszymi uzupełnieniami.

Nadmienia się, że generalne pozwolenie Ministra Skarbu na dokonywanie odpraw celnych substancyj i przetworów odurzających, wydane w formie okólnika C. 43 L. D. IV. 12392/1/37 z dnia 30 czerwca 1937 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 17, poz. 584), pozostaje w mocy.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Czyżewski.*
Naczelnik Wydziału.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat
o zatwierdzeniu statutu Komitetów Pożyczkowych Inwalidzkiego Kredytowego Funduszu Gospodarczego.

P. Minister Skarbu w dniu 23 lipca 1937 r. zatwierdził statut Komitetów Pożyczkowych Inwalidzkiego Kredytowego Funduszu Gospodarczego w następującym brzmieniu:

„1. Inwalidzki Kredytowy Fundusz Gospodarczy, utworzony z kredytu, przewidzianego w części 19 (dział 5) budżetu na rok budżetowy 1928/29, przeznaczony jest na pożyczki zwrotne dla inwalidów wojennych i wojskowych na założenie lub rozbudowę warsztatów pracy w rzemiośle, przemyśle lub handlu, albo też na prowadzenie gospodarstwa rolnego, będącego własnością inwalidy; fundusz ten stanowi kapitał obrotowy, administrowany przez Państwowy Bank Rolny, uzupełniany wpływami ze zwrotu oraz oprocentowania udzielanych pożyczek, podlegający zwrotowi Skarbowi Państwa najdalej w 1944 r.

2. Rozdział kredytu należy do Głównego Komitetu Pożyczkowego przy Państwowym Banku Rolnym; pożyczek udzielają Komitety Pożyczkowe przy oddziałach Państwowego Banku Rolnego w Warszawie, Krakowie, Katowicach i Poznaniu.

3. Główny Komitet Pożyczkowy stanowią: przedstawiciel Ministra Skarbu, który jest przewodniczącym Komitetu; przedstawiciel Ministra Opieki Społecznej, zastępca przewodniczącego; przedstawiciel Państwowego Banku Rolnego oraz przedstawiciel inwalidów, wyznaczony przez Ministra Opieki Społecznej po wysłuchaniu opinii organizacyj inwalidzkich.

4. Komitety Pożyczkowe składają się: z przedstawiciela Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach) jako przewodniczącego, z przedstawiciela Urzędu Wojewódzkiego, jako zastępcy przewodniczącego, przedstawiciela Oddziału Państwowego Banku Rolnego, tudzież z przedstawiciela inwalidów, mianowanego przez Wojewodę po wysłuchaniu opinii lokalnych organizacyj inwalidzkich.

5. Zasady, na jakich mają być rozpatrywane zgłoszenia o pożyczki, sposób kontroli zużycia udzielonych pożyczek, oraz czynności związane z udzielaniem pożyczek, tudzież terminy, w jakich posiedzenia Komitetów Pożyczkowych mają się odbywać ustali Główny Komitet Pożyczkowy.

6. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych na posiedzeniu członków Głównego Komitetu Pożyczkowego (względnie członków Komitetu Pożyczkowego), przy czym do ważności uchwał konieczny jest udział w posiedzeniu 3 członków Komitetu, w tym delegata Ministra Skarbu lub Ministra Opieki Społecznej (Izby Skarbowej lub Urzędu Wojewódzkiego, względnie jego zastępcy). Do ważności uchwał Komitetu Pożyczkowego w Katowicach konieczny jest udział delegata Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

7. Przedstawiciele władz państwowych mają prawo zgłoszenia sprzeciwu od uchwał Komitetu Pożyczkowego; w takich wypadkach zapadła uchwała podlega rozpatrzeniu przez Główny Komitet Pożyczkowy, który orzeka w danej sprawie ostatecznie.

8. Wysokość pożyczki dla jednego inwalidy na założenie lub rozbudowę warsztatów pracy w rzemiośle, w przemyśle lub w handlu zasadniczo nie może przekraczać 1.000 zł. Wyjątkowo może Komitet Pożyczkowy udzielać pożyczek do wysokości 2.000 zł, jednak w ramach 10% kredytu, przyznanego danemu Komitetowi przez Główny Komitet Pożyczkowy.

Wysokość pożyczki na prowadzenie gospodarstwa rolnego nie może przekraczać 300 zł dla jednego inwalidy.

9. Pożyczki będą wydawane na weksle, zabezpieczenie których winno się wyrazić w jednej z następujących form:

1) zabezpieczenie hipoteczne,
2) zabezpieczenie towarowe,
3) żyro dwóch osób majątkowo odpowiedzialnych,

względnie na skrypty dłużne, przy czym zabezpieczenie winno się wyrażać:

1) przez zabezpieczenie hipoteczne, bądź też
2) przez solidarną porękę dwóch majątkowo odpowiedzialnych osób.

Przy udzielaniu pożyczek nieprzekraczających 300 zł Państwowy Bank Rolny może zwolnić inwalidów pobierających zaopatrzenie inwalidzkie od obowiązku dostarczenia zabezpieczenia hipotecznego, towarowego lub poręki osób, majątkowo odpowiedzialnych.

10. Pożyczki będą oprocentowane w wysokości od 3 do 5% w stosunku rocznym, w zależności od przeznaczenia pożyczki, z czego dla instytucji administrującej funduszem pożyczkowym przypadnie 2% w stosunku rocznym tytułem kosztów administracyjnych.

11. O terminie zwrotu pożyczki decyduje w każdym poszczególnym wypadku Komitet Pożyczkowy, z zachowaniem jednak następujących zasad:

a) termin płatności pierwszej raty udzielonej pożyczki przypada w 3 miesiące od daty wypłat pożyczki,
b) najdłuższy dopuszczalny okres czasu między terminami płatności pierwszej i ostatniej raty pożyczki wynosi 4 lata (przy zachowaniu postanowień pkt. 1 statutu).

W razie stwierdzenia, że dłużnik znajduje się w b. trudnych warunkach materialnych, może Państwowy Bank Rolny udzielić odroczenia

terminu płatności poszczególnych rat pożyczki oraz przypadającej od niej należności na okres, nieprzekraczający każdorazowo 6 miesięcy.

Państwowy Bank Rolny upoważniony jest również do udzielania prolongat w spłacie pożyczek, udzielonych na gospodarstwa rolne, oraz prolongat spłaty przypadających od nich należności na czas nieprzekraczający zasadniczo terminu 31 grudnia 1944 r.

12. W razie nieuiszczenia przez dłużnika w terminie którejkolwiek raty zaciągniętej pożyczki, pobierane będą przez instytucję administrującą funduszem na rzecz funduszu odsetki zwłoki w wysokości pół procent miesięcznie od całej zaległej sumy, przy czym każdy rozpoczęty miesiąc liczyć się będzie za cały. Niespłacone odsetki zwłoki należy obliczać od dnia 1 stycznia 1933 r. w wysokości pół procent w stosunku miesięcznym.

13. Państwowy Bank Rolny, jako instytucja administrująca kredytem na cele pomocy kredytowej na dotacje zwrotne dla inwalidów oraz inwalidzkim kredytowym funduszem gospodarczym, jest upoważniony do umorzenia, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, odsetek zwłoki, o ile dłużnik spłaci całkowicie kapitał dłużny, otrzymany tytułem pożyczki, oraz odsetki (pkt. 10 statutu).

14. Statut niniejszy wchodzi w życie w dniu 1 sierpnia 1937 r.".

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 18 sierpnia 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89.38	88.95
Dinary jugosłow. . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,29½	5,27
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,29	5,26½
Floreny holenderskie .	100 Fl.	292,77	291,05
Franki francuskie . . .	100 Fr.	19,93	19,81
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	121,90	121,10
Funty angielskie	1 Ł.	26,47	26,31
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,25	26,05
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	17,50	16,80
Korony duńskie	100 K.	118,09	117,25
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	132,93	131,95
Korony szwedzkie . . .	100 K.	136,48	135,50
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	24,30	23,60
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,71	11,20
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	137,00	134,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	99,00	98,50

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	292.05	292.77	291.33
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,97	212,11
Bruksela	100 Blg.	89,20	89,38	89,02
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100.20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,71	11,65
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	118,09	117,51
Londyn	1 Ł.	26,40	26,47	26,33
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,98	27,78
Montreal	1 Dol.	—	5,30	5,27½
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,28 7/8	5,30 1/8	5.27 5/8
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,29 1/8	5,30 3/8	5,27 7/8
Oslo	100 K.	—	132,93	132,27
Paryż	100 Fr.	19,88	19,93	19,83
Praga	100 K.	18,44	18,49	18,39
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	136.15	136,48	135.82
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,25	26,11
Wiedeń	100 Szyl.	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	121,60	121,90	121,30
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	149,00	146,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.